smutecnireci.cz

Milá rodino, milí přátelé, milí všichni, kdo jste dnes přišli v barvách, které měla Bára ráda.

Děkuju, že tu spolu můžeme být a že z téhle vzpomínkové slavnosti děláme přesně to, co by si přála – setkání, kde se sdílí příběhy, směje se i pláče, hraje její playlist a na zdech běží ilustrace, které k ní patří stejně jako její smích.

Znali jsme se víc než pětadvacet let. Od dětských hřišť v Plzni po noční tramvaje v Praze, od školních sešitů počmáraných barevnými fixami po její vlastní studio, kam lidi chodili nejen pro logo, ale i pro odvahu udělat věci po svém.

Bára, narozená 14. října 1987, odešla ve 36 letech. To číslo je krutě malé. Ale mezi začátkem a koncem toho stihla tolik, že kdybych měl všechno jmenovat, byl by to vícedílný seriál.
Vyrůstala v Plzni, kde se naučila dvě zásadní věci: že barvy umějí mluvit, a že přátelství je závazek, ne slovo. Vystudovala grafický design, přestěhovala se do Prahy a založila malé studio, které dýchalo jejím tempem – otevřeností, přesností a hravostí.
Milovala street art a uměla v něm vidět poezii, ne provokaci. Vedla komunitní workshopy, protože věřila, že když dáte lidem štětce a čas, začnou se dít dobré věci. A v dětském kroužku výtvarné výchovy dělala to, co uměla nejlíp: napomáhala odvaze vyrůst.

Byla otevřená, kreativní a laskavá. Její smích měl vlastní gravitaci – vtahoval nás blíž, zjasňoval místnost a ztišoval zbytečné obavy. Měla odhodlání zkoušet nové věci a brala nezdary jako skici, ne jako konečné obrazy.

Moje nejhezčí vzpomínka?
Spontánní výlet starou dodávkou po jižních Čechách. Žádný plán, jen mapa s kávovými skvrnami a pár sprejů schovaných mezi spacáky. V jedné opuštěné

Vytvořte si vlastní personalizovanou řeč na smutecnireci.cz

továrně jsme malovali po zdech, které roky jen mlčely. Když jsme skončili, sedli jsme si na betonový parapet, dívali se, jak barvy zasychají, a pak jsme usnuli pod hvězdami.
Ráno Bára řekla: „Nejhezčí na svobodě je, že máš komu vyprávět, co s ní děláš.“
A já pochopil, že pro ni nebyla svoboda útěk. Byla to možnost tvořit a sdílet.

Milovala ilustraci, jízdu na kole, urbánní skicování. V batohu měla vždycky malý skicák, ve kterém se křižovaly střechy, profily domů a náhodné obličeje spolucestujících. Vařila jednoduché vege recepty a dokázala z tří surovin udělat něco, co si zasloužilo fotku ještě před prvním soustem.
Hudební festivaly brala jako terénní výzkum radosti. Ne proto, aby stihla všechny stage, ale aby potkávala lidi. Bára vás během pěti minut znala jménem a během deseti minut znala i váš plán na zítřek – a uměla ho vylepšit.

Byla průvodkyní. Pro klienty, pro děti v kroužku, pro nás kamarády. Nepředváděla se, spíš zapalovala knoty.
Její hodnoty byly neokázalé a pevné: autenticita, svoboda tvořit, přátelství bez předsudků a pomáhat slabším. To poslední dělala tak tiše, že o tom často věděli jen ti, kterým zrovna pomohla. Přinesla materiál, domluvila prostor, zařídila hlídání, poslala kontakt. Prostě pohnula světem o pár milimetrů správným směrem.

Jano a Petře, vy jste jí dali kořeny, které se nebály růst do všech stran. Když mluvila o domově, mluvila o vás a o Plzni – o vůni kuchyně a o nedělních návratech s krabicí buchet v náručí.
Tomáši, měla tě za parťáka, který vidí pod povrch. Uměla ocenit, když jsi řekl málo, ale přesně – a vždycky říkala, že tvoje klidná jistota je nejlepší rám pro každý obraz.
Lukáši, o tobě mluvila s něhou, která nic nepřikrášlovala. Byla to jistota dvou lidí, co se neopírají jen o plány, ale i o přítomnost. Vaše zásnuby nebrala jako tečku ani vykřičník, ale jako dvojtečku: za kterou se píše to podstatné.

Báře budeme chybět my, ale nám bude chybět především její povzbuzující energie, originální nápady a ten zázrak, jak z obyčejného dne udělala svátek.

Vytvořte si vlastní personalizovanou řeč na smutecnireci.cz

Uměla to prostě: ze středy udělat sobotu. Z pochůzek po městě udělat expedici. Z odpoledního vaření improvizovaný workshop, kde se všichni najedli a ještě si odnesli recept na papírku s malým obrázkem v rohu.

Dnes máme barevný dress code, píšeme krátké vzkazy na kartičky, posloucháme její hudbu a díváme se na projekci jejích ilustrací.
Není to dekorace. Je to řeč, kterou Bára mluvila: barvou, čarou, rytmem. Když budete psát svoje vzkazy, napište klidně něco drobného – všichni víme, že z drobností uměla postavit celou krajinu.

Jako grafická designérka měla smysl pro barvy tak přesný, až nás to někdy štvalo. „Je to o odstínu," říkávala. A měla pravdu. V životě i v práci jí šlo o odstíny – mezi ano a ne, mezi tichem a hlasem, mezi plánem a spontánností. Právě v nich byla doma.

Kdybych měl říct, co si z Báry neseme dál, byla by to tahle malá, ale účinná bářina lekce:
- Buď sám sebou tak, aby vedle tebe mohl být kdokoli.
- Tvoř, i když to není dokonalé – obzvlášť tehdy.
- A když můžeš, někomu pomož. Nemusí to vědět nikdo další.

A co můžeme udělat my, tady a teď?
Můžeme tenhle den opravdu prožít. Můžeme někomu vedle nás říct, v čem je dobrý. Můžeme vzít domů jednu bářinu barvu a dát ji na vlastní stěnu – metaforicky nebo klidně skutečně.
A až půjdeme zpátky do svých všedností, můžeme je jedním tahem proměnit. Třeba malým výletem bez plánu. Třeba tím, že dítěti pošleme zpátky jeho kresbu s nápisem: „Pokračuj." Třeba tím, že si pustíme písničku, která nám dneska uvízne v hlavě, a necháme ji rozhodnout, kde vystoupíme z tramvaje.

Báro, díky.
Za letní noci pod hvězdami, za továrny, které jsi naučila znovu dýchat barvou, za kartičky s drobnými kresbami, které ještě roky najdeme v knihách a šuplících.
Za to, že jsi nás naučila nečekat na velké chvíle, ale vyrábět je z těch malých.

Loučíme se bez patosu, jak by sis přála. Necháme mluvit hudbu, světlo na tvých obrázcích a slova, která si dnes navzájem napíšeme.
A budeme tě hledat v odstínech – v těch malých rozdílech, které dělají svět světem a den dnem.

Za sebe, za kamarády, za všechny, kdo tě znali: děkujeme, Báro.
Nikam nezmizíš. Zůstaneš v tom, co jsme se od tebe naučili dělat s odvahou a s laskavostí.

A teď nechme hrát tvoji píseň a dívejme se, jak se barvy znovu rozsvěcují.

Tato řeč byla vytvořena pomocí smutecnireci.cz.Odpovězte na pár otázek a vygenerujte si vlastní personalizovanou řeč hned teď nasmutecnireci.cz

Vytvořte si vlastní personalizovanou řeč na smutecnireci.cz